

De eerste lentedag. Niet wat ik me ervan had voorgesteld. De meisjes met blote benen doen me alleen maar pijn. Iedereen neukt de hele dag, of wil dat het zo snel mogelijk weer gaat regenen. Tegenover me, in de trein, zit een Duits koppeltje te zoenen. Walgelijk. Het zijn geen lelijke mensen, maar zij is zo slecht gekleed, en hij, hij heeft een soort vadsige tevredenheid over zich die alleen Duitsers kunnen hebben. Hij kijkt elke minuut in het raam of z'n haar nog goed zit.

Ik heb een koffietje verkeerd van De Broodzaak. Weer een jongensdroom die niet is uitgekomen. Over vijf jaar heb ik waarschijnlijk een tv en een auto, over tien jaar een hypotheekschuld. En over twintig jaar tik ik borreltjes achterover terwijl ik Wordfeud speel.

Ik moet nog belastingaangifte doen. Ik heb niet eens de energie om mijn fiets vast te zetten met een hangslot. Mensen die de hele dag taakjes kunnen uitvoeren zijn aanstellers. Geen vrije geesten. En mensen met todo-lijstjes, daar heb ik helemaal een broertje dood aan. Livia had ook elke dag een todo-lijstje met vijftien items. Cross me off your list, honey.

Ik stap uit de trein en het regent. Godzijdank.